

Men jeg forstaaer slet ikke det Ræsonnement, jeg forstaaer slet ikke, at man kan være saa kortsynet. Hvorfor proklamerer man ikke aabent og ærligt den hellige Krig mod Vareaager, Prisdordyrelse og alt det, som kuer Smaamanden ned? Fordi man er hildet i Klasseinteresser. Det er nemlig Sagen, at her stiller vi os meget skarpt overfor de andre, det er to Verdener, der mødes og tilsyneladende ikke kan komme til Rette — de kan det ikke nu og neppe heller i Fremtiden.

Der er blevet fremsat adskillige gode Raad til Arbejderne om, hvorledes de nu skal bære sig ad med at administrere; hvad de fortjener. Det er godt nok, at man taler om Sparsommelighed, og i al Almindelighed er vi enige i, at man maa spare; men de positive Forslag, der er kommet fra Højres og Venstres Side, er vi uenige i. Det ærede Medlem Hr. Brorsen udkastede den Tanke, at f. Eks. 25 pCt. af de unges Lønninger skal holdes tilbage fra deres 16de til deres 25de Aar; denne Del maa ikke udbetales, men skal indsættes paa en Sparekassebog og først udbetales til dem i 25Aars Alderen. Et lignende Forslag har staaet i „Berlingske Tidende“, og disse Udtalelser har vundet Tilslutning fra mange Sider.

Jeg skal straks indrømme, at vi er ikke Modstandere af de unges Sparsommelighed, tværtimod. Jeg vil henvise ærede Medlemmer, der særlig interesserer sig for Sparsommelighed, til Arbejdernes Landsbank, Frederiksberggade, et udmærket ledet lille Institut, som det er en Ære at støtte. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at Direktøren for dette Institut, Hr. Kjær, efter Ævne har søgt at praktisere den Sparsommelighedsteori, der er udkastet, om end paa en noget anden Maade. Han har nemlig efter Samraad med Sømændenes Forbund oprettet en Spareafdeling; hvori Sømændene, i alt Fald før Strejken, har sammensparet en Del; og jeg er overbevist om, at Direktøren for dette Pengeinstitut ogsaa kan give yderligere Raad i saa Henseende.

Men dette at sætte en meget stor Klasse af Landets Befolkning under Administration, at sætte Arbejderklassen under Administration, er dog en tvivlsom Sag. Hvorfor vil man ikke sætte andre under Administration? Der gives ogsaa unge Mennesker i andre Brancher. Jeg har kendt unge ugifte Gaardejere, og der er ogsaa unge ugifte handlende og unge Haandværksmestre. Hvorfor skal de ikke ogsaa sættes under Administration? Det er kun Arbejderne, hvis Penge man vil administrere.

Men det tror jeg nu ikke, at Fagforbundene gaar ind paa, og det saa meget mere, som der lurer en Fare derved, og denne Fare er Lønnedsættelsen. Jeg skal betro de ærede Medlemmer en Ting, og det er, at det er en meget uklog Tale paa den ene Side at sige til Arbejderne: I skal spare, og paa den anden Side at sige til de unge Arbejdere: Vi tager eders Løn i en halv Snes Aar. For naar man siger det, saa ræsonnerer Arbejderne saaledes: Arbejdsgiverne kommer derigennem ind paa den Tanke, at Arbejderne kan undvære det, der beslaglægges; og naar man først har faaet slaaet fast, at Arbejderne bevisligt kan undvære en Del ved at trykke deres Levevis ned, saa er Grundlaget dermed lagt for den Lønnedsættelse, som Arbejdsgiverne inderligt ønsker.

Uvillien mod Arbejderne, mod de smaa, gaar som en ulmende Ild gennem denne Finanslovbehandling. Vi hørte det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen i Lørdags tale om Landarbejderne og anke over, at de skal have deres Landbrug fikst og færdigt; det var det stadige Omkvæd i det ærede Medlems Tale. Nu ved jo det ærede Medlem godt, at det er en dyb Misforstaaelse. Thi en Landarbejder, som overtager et saadant Brug, faar det jo aldeles ikke fikst og færdigt. Det gaar saaledes til, at Mand og Kone, f. Eks. ude paa Egholms Jorder, gaar og slider og slæber en hel Sommer igennem for at bygge sig et Hjem. Det gaar saaledes til med de fikse og færdige Landbrug, som Landarbejderne overtager, at de for det første selv maa bygge dem: Manden maa grave Grunden og støbe Cement i Grunden, og Konen maa hjælpe til, og har de Børn, hjælper ogsaa de til, og saa endelig hen paa Efteraaret staar det delvis færdigt. Men ikke fikst og færdigt. Saa rykker Manden ind i dette nybyggede Hus, som der ikke er nogen særlig Hyggelighed ved, og saa først kan han begynde med at bygge sin Bedrift op; saa først begynder han at forvandle denne Herremandsjord til et Husmandsbrug. Og saa efter lange Aars Slid og Slæb, efter en Række af Aar med kun lille Fortjeneste, kan man sige, at Hjemmet staar fikst og færdigt.

Men Venstres Syn paa denne Sag er det, at der her er Tale om en Gavelovgivning, at Husmandsbrugs Oprettelse er en Gavelovgivning; min ærede Modkandidat i Holbæk af Venstre udtalte idelig i Foraaret, at det var en Gavelovgivning, Jeg har nu et fuldkommen modsat Syn derpaa. Jeg mener nemlig, at den Landarbejder, der i disse Dage paatager sig det Arbejde at